

dne 27.6.13 35

MVCRP00X1YYH

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Jan Kubice

Naturalizace v České republice (GA15-07626S
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0051r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 27.6.2013

podpis: [podpis]

17-06-2013

V Praze dne
Č.j.:MV-52162-4/VS-2013

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal státní občan Alžírsko, trvale bytem České Budějovice (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, ze dne 5.3.2013, č.j.: VS-2424/835.3/2-2011, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o** :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

Prostřednictvím Krajského úřadu Jihočeského kraje požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), doručena dne 9.10.2012. Dne 24.4.1998 uzavřel žadatel manželství se státní občankou České republiky na jehož základě mu byl ode dne 11.6.1998 povolen trvalý pobyt na území České republiky. Manželství trvá dosud. V roce 2009 a 2011 se z něj narodily dvě dcery, státní občanky České republiky.

Ze spisového materiálu Ministerstva vnitra mimo jiné vyplývá, že žadatel přicestoval na území České republiky v roce 1994 s tím, že od roku 1995 se zde zapojil do pracovní činnosti, která trvá nepřetržitě dodnes, vyjma let 2003 – 2007, kdy doprovázel v zahraničí svoji manželku v rámci studijních a pracovních stáží. Od 11.5.2009 až dosud pracuje žadatel jako vedoucí prodejny u obchodní společnosti K ( ) spol. s r.o., s průměrným měsíčním čistým příjmem 27.197 Kč. Na adrese trvalého pobytu žije ve společné domácnosti s manželkou a dcerami v družstevním bytě o velikosti 3+1.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 17.12.2012 správní řízení o žádosti podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušilo do 15.2.2013, ve kterém byl současně žadatel vyzván, aby ve stanovené lhůtě doložil podklady pro rozhodnutí, které Ministerstvo vnitra v usnesení explicitně označilo. Ministerstvo vnitra tímto usnesením v souladu s ustanovením § 47 správního řádu žadatele dále informovalo o zahájení správního řízení podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 zákona o státním občanství. Podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu jej dále vyrozumělo o jeho právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí ve věci, včetně práva vyjádřit ve správním řízení své stanovisko a vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Byl rovněž poučen o možnosti zvolit si zmocněnce ve smyslu ustanovení § 33 správního řádu. Žadatel byl rovněž poučen o postupu předání dotčených dokladů Ministerstvu vnitra a o tom, že tyto podklady jsou nezbytné pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). V dotčeném usnesení Ministerstvo vnitra žadatele poučilo o následcích nedodání předmětných dokladů ve stanovené lhůtě, tj. o možnosti zastavení správního řízení o jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

III.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra požádal o její prominutí na základě předloženého potvrzení vystaveného Velvyslanectvím Alžírské lidové a demokratické republiky v Praze ze dne 31.8.2012, které osvědčuje, že v případě žadatele, jako osoby alžírského původu (jeho otec je Alžířan), nemůže být vyslovena ztráta alžírského státního občanství, tzn., že alžírské právní předpisy mu neumožňují pozbytí alžírské státní občanství.

Žadatel rovněž nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, neboť neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody neshledalo a žadateli splnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo.

Ministerstvo vnitra žadateli neprominulo splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, z uvedeného důvodu mu neprominulo ani splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, a proto jeho žádosti svým rozhodnutím ze dne 5.3.2013 nevyhovělo.

IV.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra převzal žadatel dne 16.3.2013, dne 28.3.2013 proti němu podal včasný rozklad v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu.

Žadatel v rozkladu uvádí, že Ministerstvo vnitra nevyhovělo jeho žádosti z důvodu, že nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) uhradil se zpožděním. Žadatel přiznává své pochybení na tomto úseku, ale uvádí, že to bylo v obdobích, kdy nedisponoval vlastními finančními prostředky, byl tak zcela finančně závislý na své manželce, kterou nechtěl více zatěžovat svými nedoplatky na pojistném. K tomu konstatuje, že uhradil i vyměřené penále, ačkoliv mu bylo pracovníky zdravotní pojišťovny doporučeno, aby požádal o jeho prominutí. Žadatel rovněž konstatuje, že se při ztrátě zaměstnání nikdy neobrátil na úřad práce s žádostí o podporu a uhrazení zdravotního pojištění. Žadatel považuje Českou republiku za svůj domov a nikdy by si nedovolil poškodit stát a národ, který mu poskytl zázemí a domov.

V souladu s výše uvedeným proto v závěru rozkladu žadatel ještě jednou prosí o přehodnocení jeho situace a o prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Jihočeského kraje prokázal znalost českého jazyka.

Nesplňuje však podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) a e) zákona o státním občanství, neboť nepředložil doklad o pozbytí dosavadního státního občanství a rovněž neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravující veřejné zdravotní pojištění.

K podanému rozkladu žadatele konstatuje ministr vnitra následující.

Žadatel nesplňuje podmínku pro udělení českého státního občanství uvedenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, neboť nedoložil doklad

o pozbytí dosavadního státního občanství. Součástí státoobčanského spisu je potvrzení Velvyslanectví Alžírské demokratické a lidové republiky ze dne 31.8.2012, ve kterém je uvedeno, že právní předpisy státu, jehož je žadatel státním občanem, neumožňují v jeho případě (žadatel je alžírského původu – otec Alžířan) propuštění ze státního svazku. Ministr vnitra konstatuje, že v tomto případě by byla možnost prominutí splnění citované zákonné podmínky nanejvýš opodstatněná dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona o státním občanství, neboť má žadatel na území České republiky povolen trvalý pobyt, oprávněně se zdržuje na jejím území po dobu nejméně pěti let, má skutečný vztah k České republice a právní předpisy státu, jehož je státním občanem, neumožňují jeho propuštění ze státního svazku nebo tento stát odmítá o jeho propuštění ze státního svazku vydat doklad.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, a to ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Z vyúčtování pojistného za dobu od 11.6.1998 do 29.1.2013 je patrné, že v době, kdy byl žadatel samoplátcem pojistného, nehradil zálohy pojistného vždy včas a v předepsané výši. Tyto nehradil dlouhodobě v letech 1998-2002, 2007-2009, a nepřispíval tak do fondů, ze kterých je na základě principu solidarity hrazena zdravotní péče poskytovaná všem obyvatelům České republiky. Žadatel tím opakovaně porušoval právní řád České republiky, konkrétně zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, které stanoví jedny ze základních povinností každé osoby s trvalým pobytem v České republice na úseku veřejného zdravotního pojištění, v důsledku čehož mu vznikala dluh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a penále.

V uvedené souvislosti ministr vnitra uvádí, že není rozhodný argument žadatele, že nechtěl zatěžovat svou manželku hrazením pojistného v době, kdy nedisponoval vlastními finančními prostředky. Ze zákona o rodině vyplývá, že manželé mají vůči sobě vzájemnou vyživovací povinnost, navíc v té době byla rodina žadatele ještě bezdětná. Ze státoobčanského spisu rovněž nevyplývá, že by rodina žadatele trpěla nedostatkem finančních prostředků. Žadatel s manželkou pobýval několik let v zahraničí, přičemž její příjem činil více než je průměrná hrubá měsíční mzda v České republice.

Žadatel žije na území České republiky již od měsíce září 1994. Jedná se o dostatečně dlouhou dobu na to, aby si řádně osvojil právní předpisy, které se týkají působení cizinců na jejím území. I když žadatel z více než 18tiletého pobytu v České republice strávil několik let v zahraničí, nic to nemění na skutečnosti, že neměl žádný problém osvojit si právní předpisy země, o jejíž státní občanství nyní žádá. Navíc měl velkou oporu ve své manželce, u níž, coby vysokoškolsky vzdělané státní občanky České republiky, lze znalost úpravy na úseku veřejného zdravotního pojištění předpokládat.

VI.

Žadatel si navíc novou žádost podal již dne 14.9.2012, tj. necelé čtyři měsíce poté, kdy rozhodnutí ministra vnitra ze dne 3.5.2012, č.j.: MV-25008-4/VS-2012, ve věci jeho předchozí žádosti, kterým byl zamítnut rozklad proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, nabylo právní moci dne 18.5.2012. Tato velmi krátká doba proto neopravňuje ministra vnitra k přijetí závěru, že žadatel bude i v budoucnu plnit dobrovolně a včas své povinnosti, které mu vyplývají z právních předpisů České republiky. Ministr vnitra tak konstatuje, že v současné době ještě nenastaly důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadateli prominout splnění výše citované zákonné podmínky.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s rozhodnutím Ministerstva vnitra, kterým byla zamítnuta žádost, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

HP

10
11